

بروزترین و ابرترین
سایت کنکوری کشور

WWW.KONKUR.INFO

فیزیک دوازدهم - فیزیک هسته ای

ساختار هسته:

۱ - هر اتم شامل هسته و الکترونهاستی است که اطراف هسته هستند.

۲ - هسته اتم از پروتون و نوترونهاستی تشکیل شده است که به آنها **نوکلئون** گویند.

۳ - شعاع هسته $\frac{1}{1.6}$ برابر شعاع اتم است و $\frac{1}{1.6^{15}}$ از کل حجم اتم را هسته اشغال کرده است.

۴ - جرم نوترون **کمی بیشتر** از جرم پروتون و جرم الکترون در مقایسه با پروتون و نوترون بسیار کوچک است.

۵ - جرم اتم و اجزای تشکیل دهنده اتم را علاوه بر کیلوگرم ، با یکای جرم اتمی نیز بیان می کنند.

۶ - تعداد پروتونهای هسته را عدد اتمی (**Z**) می نامند و در عناصر مختلف ، متفاوت است.

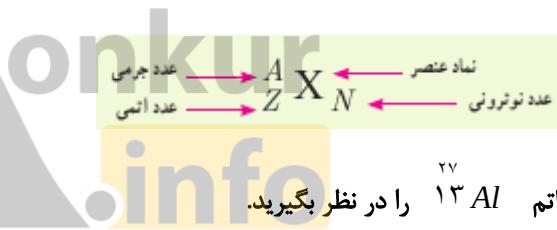
۷ - در یک اتم خنثی تعداد پروتونهای هسته با تعداد الکترونها اطراف هسته برابر است.

۸ - تعداد نوترونهاسته ، عدد نوترونی (**N**) نامیده می شود.

۹ - مجموع تعداد کل پروتونها و نوترونها را عدد جرمی (**A**) می نامند.

$$\frac{A}{\text{عدد جرمی}} = \frac{Z}{\frac{\text{تعداد پروتون ها}}{\text{(عدد اتمی)}} + \frac{N}{\frac{\text{تعداد نوترون ها}}{\text{(عدد نوترونی)}}}}$$

۱۰ - هر عنصر با نماد شیمیایی **X** ، نماد هسته به صورت زیر نمایش داده می شود. (معمولاً **N** نمایش داده نمی شود)

مثال : اتم ^{13}Al ^{۲۷} را در نظر بگیرید.

الف: تعداد نوکلئونهای اتم آلومینیوم چند عدد است ؟

ب : در حالت خنثی تعداد الکترونهاستی این اتم چند عدد است ؟

پاسخ :

الف : ۲۷ (عدد اتمی تعداد نوکلئونها را نشان می دهد .)

ب : ۱۳ (در حالت خنثی تعداد پروتونها و الکترونها برابرند .)

ایزوتوپ ها :

۱ - هسته هایی که تعداد پروتونهای مساوی ولی تعداد نوترونهاستی متفاوت دارند را ایزوتوپ گویند.

۲ - به ایزوتوپها ، **هم مکان** هم گویند چون در جدول تناوبی در یک خانه قرار دارند.

۳ - **ویژگی های هسته** را تعداد پروتونها و نوترونهاستی آن تعیین می کند.

- ۴ - خواص شیمیایی هر اتم را تعداد پروتونهای هسته (عدد اتمی) تعیین می کند. هسته هایی که تعداد پروتونهای مساوی و تعداد نوترونها متفاوت دارند خواص شیمیایی یکسان دارند.
- ۵ - چون ایزوتوبها دارای پروتونهای برابرند و خواص شیمیایی هر عنصر را تعداد پروتونهای هسته تعیین می کند ، درنتیجه ایزوتوبها دارای خاصیت شیمیایی یکسان هستند و برای جدا کردن آنها باید از تفاوت خواص فیزیکی آنها استفاده کرد.
- ۶ - جرم اتمی هر عنصر ، میانگین جرم های اتمی ایزوتوبهای آن است .
- ۷ - تعداد هسته های متفاوت موجود در طبیعت بیشتر از تعداد اتمهای متفاوت است. چون ویژگی هر اتم را تعداد الکترونها اتم مشخص می کند و ویژگی هسته را تعداد پروتونها و نوترونها آن تعیین می کند و در حالت عادی ایزوتوبهای یک عنصر به علت داشتن پروتونهای یکسان ، تعداد الکترونها یکسان دارد.
- ۸ - ایزوتوبهای یک عنصر را نمی توان به روش شیمیایی از هم جدا کرد و می توان از تفاوت جرم آنها برای جدا کردن آنها استفاده کرد.
- پایداری هسته :**
- ۱ - ابعاد هسته در برابر ابعاد اتم بسیار کوچک است.
 - ۲ - بیش از $99/9\%$ درصد جرم اتم در هسته متمرکز شده است.
 - ۳ - به دلیل فاصله بسیار کم ذرات درون هسته ، چگالی هسته بسیار زیاد و در حدود $10^{13} \frac{g}{cm^3}$ است.
 - ۴ - بین اجزای هسته نیروهای زیر وجود دارد.
- الف : **نیروی دافعه الکتریکی کولنی** بین پروتونهای هسته ، که به دلیل کم بودن فاصله بین پروتونهای هسته ، **نیروی قوی** است. این نیرو بلند برد است و یک پروتون تمام پروتونهای دیگر درون هسته را دفع می کند.
- ب : **نیروی گرانشی نیوتن** که بین اجزای هسته وجود دارد و در مقایسه با نیروی دافعه کولنی بسیار کوچک است.
- پ : **نیروی هسته ای** . این نیرو عامل پایداری هسته می باشد و بین تمام ذرات درون هسته وجود دارد. (یعنی بین پروتونها و نوترونها و پروتونها و نوترونها با هم)
- ۵ - نیروی هسته ای دارای ویژگی های زیر است:
- الف: این نیرو **ربایشی** است.
- ب : این نیرو **بسیار قوی** است چون بر نیروی دافعه قوی کولنی غلبه کرده و مانع فروپاشی هسته می شود.
- پ : این نیرو **کوتاه برد** است یعنی یک نوکلئون فقط توسط نوکلئون همسایه جذب می شود و تنها در فاصله ای کوچکتر از ابعاد هسته اثر می کند.
- ت : نیروی هسته ای **مستقل از بار الکتریکی** است ، یعنی نیروی رباشی هسته ای یکسان بین دو پروتون ، دو نوترون یا یک پروتون و یک نوترون وجود دارد.

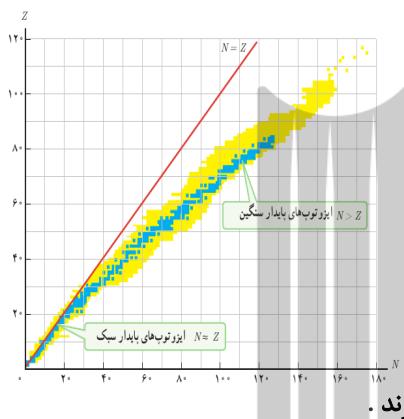
۶ - هنگامی که تعداد پروتونهای هسته افزایش می یابد ، از آنجایی که نیروی دافعه کولنی بین پروتونها بلند برد است ولی نیروی جاذبه هسته ای بین نوکلئونها کوتاه برد ، هر پروتون فقط توسط همسایه های خود جذب می شود و توسط همه پروتونهای هسته دفع می شود ، به همین دلیل **اگر هسته بخواهد پایدار بماند باید تعداد نوترونها درون هسته نیز افزایش یابد** ، زیرا نوترونها جاذبه هسته ای را قوی تر می کنند بدون آنکه رانش الکتریکی ایجاد کنند.

۷ - هسته پایدار با بیشترین تعداد پروتون مربوط به بیسموت با عدد جرمی ۲۰۹ و عدد اتمی ۸۳ می باشد.

۸ - هسته هایی که عدد اتمی آنها از ۸۳ بالاتر است ، **ناپایدار** هستند.

۹ - بین هسته های ناپایدار با عدد اتمی بالاتر از ۸۳ فقط توریوم و اورانیوم به دلیل واپاشی کندشان در طبیعت وجود دارند

۱۰ نمودار تغییرات عدد اتمی بر حسب نوترونها برای هسته های پایدار و پرتوزا مطابق شکل است.

۱۱ - نقاطی که روی خط نیمساز ($N=Z$) قرار دارند ، **تعداد پروتونها و نوترونها بتسان** در هسته خود دارند.

۱۲ - هرچه هسته سنگین تر می شود ، نسبت $\frac{N}{Z}$ افزایش می یابد.

۱۳ - ایزوتوپهای یک عنصر روی یک خط افقی قرار دارند زیرا دارای Z یکسان هستند و اگر یک خط افقی رسم کنیم ، نقاط روی آن ، ایزوتوپ یک عنصر هستند.

۱۴ - اگر خط عمود بر خط ($N=Z$) رسم کنیم ، نقاط روی این خط عدد جرمی یکسان دارند .

انرژی بستگی هسته ای و ترازهای انرژی هسته :

۱ - انرژی لازم برای جدا کردن نوکلئونهای هسته را **انرژی بستگی هسته** گویند.

۲ - جرم هسته از مجموع جرم پروتونها و نوترونها تشکیل دهنده هسته **کمتر** است.

۳- به اختلاف جرم هسته و جرم نوکلئونهای هسته ، **کاستی جرم هسته** گویند.

۴ - انرژی بستگی هسته طبق رابطه انشتین $E=mc^2$ بدست می آید که **m** کاستی جرم و **C** تندی نور است.

۵ - به دلیل اینکه با به توان دو رسیدن تندی عدد بزرگی در رابطه انشتین بدست می آید ، با توجه به کوچک بودن کاستی جرم ، انرژی بستگی هسته ، **انرژی قابل توجه ای** است.

۶ - انرژی نوکلئونهای هسته مانند انرژی الکترونها وابسته به اتم ، **کوانتیده** است.

۷ - نوکلئونها می توانند با جذب انرژی به ترازهای انرژی بالاتر بروند و در نتیجه **هسته برانگیخته** شود.

۸ - هسته برانگیخته با گسیل فوتون به تراز پایه برمیگردد.

۹ - هسته ها در واکنشهای شیمیایی برانگیخته نمی شوند ، زیرا اختلاف ترازهای انرژی نوکلیونها در هسته از مرتبه کیلو الکترون ولت تا مگا الکترون ولت است ۲ در حالیکه اختلاف بین ترازهای انرژی الکترونها در اتم از مرتبه الکترون ولت است.

مثال اول :

با استفاده از رابطه انشتین، انرژی معادل جرم مربوط به ۴۰ گرم زغال سنگ را بر حسب ژول حساب کنید.

پاسخ :

$$E = mc^2 \Rightarrow E = 10^{-2} \times 9 \times 10^{16} = 9 \times 10^{14} \text{ J}$$

مثال دوم :

در واکنش $\gamma + {}_Z^AX \rightarrow {}_Z^AX^*$ ، جرم ${}^A_ZX^*$ به اندازه 8×10^{-29} گرم از جرم A_ZX بیشتر است. در این صورت انرژی اشعه گامای

$$(c = 3 \times 10^8 \frac{\text{m}}{\text{s}}, e = 1/6 \times 10^{-19} \text{ C})$$

$$45000 \quad (2) \quad 45 \quad (1)$$

$$90000 \quad (4) \quad 90 \quad (3)$$

پاسخ :

$$\Delta m = 8 \times 10^{-29} \text{ g} = 8 \times 10^{-32} \text{ kg}$$

$$E = \Delta m c^2 = (8 \times 10^{-32}) (3 \times 10^8)^2 = 7 / 2 \times 10^{-15} \text{ J}$$

$$\frac{1 \text{ eV} = 1/6 \times 10^{-19} \text{ J}}{E = \frac{7 / 2 \times 10^{-15}}{1 / 6 \times 10^{-19}}} = 45000 \text{ eV} = 45 \text{ keV}$$

مثال سوم :

انرژی فوتونی با بسامد 10^{15} Hz معادل انرژی حاصل از چند گرم ماده است؟

$$2 \times 10^{-29} \quad (4)$$

$$1 / 2 \times 10^{-32} \quad (3)$$

$$2 \times 10^{-34} \quad (2)$$

$$1 / 2 \times 10^{-35} \quad (1)$$

پاسخ :

$$E = hf = mc^2 \Rightarrow m = \frac{hf}{c^2} = \frac{6 \times 10^{-34} \times 1 / 10^{15}}{9 \times 10^{16}}$$

$$\Rightarrow m = 1 / 2 \times 10^{-35} \text{ kg} = 1 / 2 \times 10^{-32} \text{ g}$$

پرتوزایی طبیعی :

۱- هسته های ناپایدار می توانند به طور طبیعی واپاشی کنند و نوع خاصی از ذرات و یا فوتونهای پرانرژی آزاد کنند که به آن پرتوزایی طبیعی گویند. که با توجه به میزان نفوذ این پرتوها، آنها را آلفا، بتا و گاما گویند.

۲ - پرتوهای آلفا کمترین نفوذ را دارند و با ورقه نازک از جنس سرب به ضخامت حدود ۱/۰ میلی متر متوقف می شوند و پرتوهای بتا به اندازه ۱/۰ میلیمتر در سرب نفوذ می کنند و پرتوهای پرانرژی گاما می توانند از ورقه سرب به ضخامت ۱۰۰ میلی متر عبور کنند.

۳ - در معادلات مربوط به پرتوزایی تعداد نوکلئونها در طی فرآیند واپاشی پایسته است و تعداد نوکلئونها قبل و بعد واپاشی یکسان است.

۴ - در واپاشی هسته اولیه را هسته مادرکه معمولاً با **X** و هسته جدید را هسته دختر می نامند و معمولاً با **Y** نشان می دهند.

واپاشی آلفا :

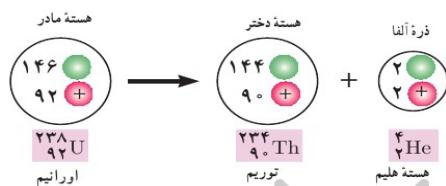
۱ - این واپاشی در هسته های سنگین رخ می دهد و پس از واپاشی ، ذره های مثبت از جنس هسته اتم هلیم آزاد می شود.

۲ - معادله واپاشی آلفا:

۳ - برد ذرات آلفا بسیار کوتاه است و به سرعت جذب می شوند.

شوند و قدرت نفوذپذیری کمی دارند. ولی اگر از راه تنفس یا دستگاه گوارش وارد بدن شوند ، باعث آسیب شدید به بافت‌های بدن می شوند.

۴ - مثالی از واپاشی آلفا برای هسته اورانیوم در شکل مقابل آمده است.

۵ - یکی از کاربردهای ذرات آلفا ، استفاده از آن در آشکار ساز دود است. در این آشکارسازی مقداری ماده پرتوزای آلفا وجود دارد . این ذرات مولکولهای هوا را یونیزه میکنند و یونهای مثبت و منفی جذب صفحه ها با بار مخالف می شوند و در مدار جریان الکتریکی برقرار می شود . وجود دود باعث می شود که ذرات هوا در اثر برخورد با ذرات دود خنثی شده و جریان کاهش یابد و سیستم اعلام حریق به کار افتد.

واپاشی بتا :

۱ - متداولترین نوع واپاشی در هسته ها ، واپاشی بتا است.

۲ - به لحاظ تاریخی ، واپاشی بتا ، اولین مورد پرتوزایی بود که توسط هانزی بکرل مشاهده شد.

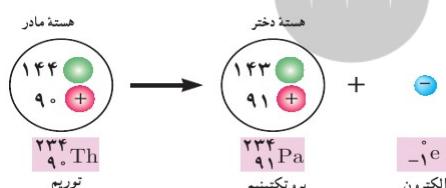
۳ - واپاشی بتا دو نوع است . واپاشی بتای منفی و واپاشی بتای مثبت

۴ - در واپاشی بتای منفی ، نوترون درون هسته ، به پروتون و الکترون تبدیل می شود.

۵ - در واپاشی بتای منفی ، عدد جرمی تغییر نمیکند ولی عدد اتمی یک واحد افزایش می یابد.

۶ - الکترون گسیل شده در واپاشی بتای منفی ، در هسته مادر وجود ندارد بلکه از تبدیل نوترون به پروتون بدست آمده است.

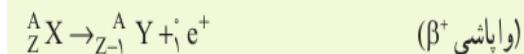
۷ - یک نمونه از واپاشی بتای منفی را برای توریم ۲۳۴ در شکل مقابل می بینید.

۸ - در واپاشی بتای مثبت ، یک الکترون مثبت یا همان پوزیترون گسیل می شود .

۹ - پوزیترون جرم یکسان با الکترون دارد و باز آن به اندازه الکترون است ، ولی علامت

آن مخالف علامت باز الکترون است.

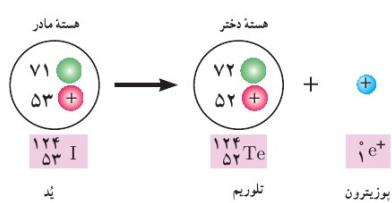
۱۰ - در واپاشی بتای مثبت ، یک پروتون در هسته به نوترون تبدیل شده و یک پوزیترون گسیل می شود.

۱۱ - معادله واپاشی بتای مثبت :

۱۲ : در واپاشی بتای مثبت ، عدد جرمی تغییر نمیکند ، ولی عدد اتمی یک واحد

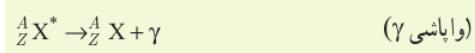
کاهش می یابد.

۱۳ : نمونه ای از واپاشی بتای مثبت برای ید ۱۲۴ :

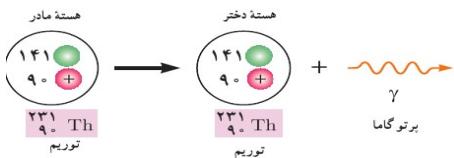
واپاشی گاما :

۱- در واپاشی گاما ، هسته برانگیخته با گسیل فوتونهای پر انرژی به حالت پایه می رسد.

۲- در واپاشی گاما عدد جرمی و عدد اتمی تغییر نمیکنند.

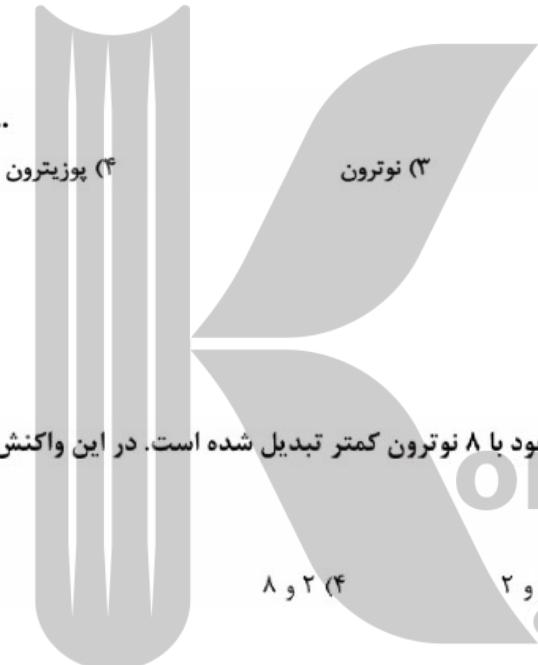
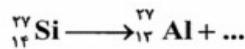
۳- اغلب هسته ها بعد از واپاشی الفا و بتا ، در حالت برانگیخته قرار می گیرند و با تابش گاما (فوتونهای پر انرژی) به حالت پایه می روند.

۴- مثالی از واپاشی گاما برای توریم :

نکته : اگر چند تابش توسط یک ماده پرتوزا انجام شود ، برای پیدا کردن مجھول سوال باید مجموع اعداد اتمی دو سمت واکنش و مجموع اعداد جرمی در دو سمت واکنش را با هم برابر قرار داد.

مثال اول :

در معادله واپاشی مقابله، کدام ذره گسیل می شود؟

- (۱) پروتون (۲) آلفا

پاسخ :

گزینه چهارم

مثال دوم :

هسته ای در تابش های پی در پی به ایزوتوپ دیگر خود با ۸ نوترون کمتر تبدیل شده است. در این واکنش به ترتیب از راست به

چه چند ذره α و چند ذره β^- تابش شده است؟

- (۱) ۴ و ۴ (۲) ۴ و ۲ (۳) ۴ و ۲ (۴) ۲ و ۴

پاسخ :

باید عدد اتمی و عدد جرمی در طرفین ثابت بماند.

$$\begin{cases} A = A - \lambda + 4n + 0 \Rightarrow 4n = \lambda \Rightarrow n = 2 \\ Z = Z + 2n - m \Rightarrow 0 = 4 - m \Rightarrow m = 4 \end{cases}$$

ذره آلفا و ۴ ذره β^- تابش شده است.

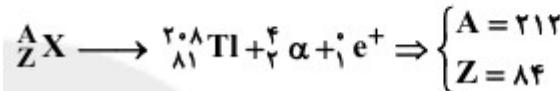
مثال سوم :

حاصل واپاشی عنصر مادر ${}_{Z}^{A}X$ ، عنصر دختر ${}_{81}^{208}\text{Tl}$ به اضافه یک ذره پوزیترون و یک ذره آلفا است. A و Z به ترتیب از راست به چه کدام‌اند؟

(۱) ۸۴, ۲۱۱ (۲) ۸۴, ۲۱۲ (۳) ۸۲, ۲۱۱ (۴) ۸۲, ۲۱۲

پاسخ :

ابتدا معادله واپاشی را می‌نویسیم و سپس با استفاده از قوانین پایستگی جرم و بار الکتریکی مقادیر A و Z را محاسبه می‌کنیم:

مثال چهارم :

یک هسته آمرسیم(^{241}Am)، با تابش یک ذره آلفا واپاشیده شده و به یک ایزوتوپ نپتونیم طبق رابطه α تبدیل می‌شود. تعداد نوترون‌های این ایزوتوپ نپتونیم چقدر است؟

۱۴۴ (۴)

۹۶ (۳)

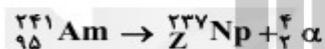
۹۳ (۲)

۹۱ (۱)

پاسخ :

با نوشتند و اکنش و مساوی قرار دادن مجموع عددهای اتمی و مجموع عددهای جرمی دو طرف آن مقدار Z به دست می‌آید. البته می‌دانیم ذره α از جنس هسته

اتم هلیم (${}^4\alpha$) است:

$$\Rightarrow \begin{cases} 241 = 237 + 4 \\ 95 = Z + 2 \end{cases} \Rightarrow Z = 93$$

$$\Rightarrow 237 - 93 = 144 = \text{تعداد نوترون}$$

مثال پنجم :

یک عنصر رادیواکتیو ${}^3\alpha$ ، ${}^4\beta^-$ و ${}^5\gamma$ تابش می‌کند. عدد اتمی این عنصر چگونه تغییر می‌کند؟

(۱) ۲ واحد کاهش

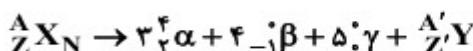
(۲) ۱۲ واحد کاهش

(۳) ۲ واحد افزایش

(۴) ۱۲ واحد افزایش

پاسخ :

یک عنصر ${}_{Z}^{A}X_N$ را در نظر می‌گیریم:

$$2 \times 2 + 4(-1) + 5(0) + Z' = Z$$

$$Z' + 2 = Z \Rightarrow Z' = Z - 2$$

عدد اتمی ۲ واحد کاهش می‌یابد.

نیمه عمر :

۱ - با گذشت زمان، ایزوتوپهای پرتوزا واپاشیده می‌شوند.

۲ - مدت زمانی که طول می‌کشد تا تعداد هسته‌های باقی مانده به نصف مقدار اولیه بررسد را نیمه عمر گویند ($T_{\frac{1}{2}}$)

۳ - اگر در لحظه $t=0$ مقدار هسته های مادر پرتوزا برابر با N_0 باشد ، نمودار تعداد هسته های باقی مانده بر حسب زمان مطابق شکل خواهد بود.

۴ - پس از گذشت مدت زمان کافی ، تعداد هسته های مادر نمونه موجود به صفر میل می کند.

۵ - بعضی از ایزوتوپها نیمه عمری در حدود سن زمین دارند

۶ - اگر نمودار نیمه عمر هسته های مادر ورتوزا رابر حسب زمان رسم کنیم مطابق شکل زیر خواهد شد.

۷ - طبق نمودار مقابل در اولین نیمه عمر ، نصف ماده یعنی 50 درصد پاشیده شده و 50 درصد باقی می ماند.

* بعد دومین نیمه عمر، یک چهارم مقدار اولیه یعنی 25 درصد باقی مانده و سه چهارم یعنی 75 درصد پاشیده می شود.

* بعد سومین نیمه عمر، یک هشتم مقدار اولیه یعنی $12/5$ درصد باقی مانده و هفت هشتم مقدار اولیه یعنی $87/25$ درصد پاشیده شده است.

* بعد چهارمین نیمه عمر ، یک شانزدهم مقدار اولیه یعنی $6/25$ درصد باقی مانده و پانزده شانزدهم مقدار اولیه یعنی $93/75$ درصد مقدار اولیه واپاشیده می شود.

* بعد پنجمین نیمه عمر، یک بیست و پنجم مقدار اولیه یعنی $3/125$ درصد باقی مانده و بیست و چهار بیست و پنجم مقدار اولیه یعنی $6/25$ درصد واپاشیده می شود.

۸ - اگر تعداد هسته های مادر اولیه را N_0 بنامیم ، بعد گذشت t تعداد هسته های باقی مانده برابر است با: $(\frac{1}{2})^n$

۹ - تعداد نیمه عمر است.

۱۰ - برای محاسبه مقدار پاشیده شده مقدار اولیه را از مقدار باقی مانده کم می کنیم.

مثال اول :

نیمه عمر ماده پرتوزا بی 5 روز است. بعد از چند روز تعداد هسته های واپاشیده شده، $\frac{7}{8}$ تعداد هسته های اولیه خواهد بود؟

$$\frac{5}{3} \text{ (۴)} \quad 15 \text{ (۳)} \quad 10 \text{ (۲)} \quad 8 \text{ (۱)}$$

پاسخ :

تعداد واپاشیده شده - تعداد اولیه = تعداد هسته های باقی مانده

$$= N_0 - \frac{7}{8} N_0 \Rightarrow = \frac{1}{8} N_0$$

طبق الگوی زیر، تعداد نیمه عمر های سپری شده را تعیین می کنیم:

$$N_0 \rightarrow \frac{N_0}{2} \rightarrow \frac{N_0}{4} \rightarrow \frac{N_0}{8}$$

یعنی 3 نیمه عمر سپری می شود، پس داریم:

$$n = ۳, T_1 = ۵ \text{ روز} \quad \frac{\text{روز}}{\frac{\text{کل}}{T_1}} \rightarrow t_{\text{کل}} = ۱۵ \text{ روز}$$

مثال دوم:

اگر در مدت ۴ نیمه عمر ۱۵۰ گرم از یک ماده‌ی رادیواکتیو متلاشی شود، چند نیمه عمر دیگر باید بگذرد تا تنها ۵ گرم از آن باقی بماند؟

۴ (۴)

۳ (۳)

۲ (۲)

۱ (۱)

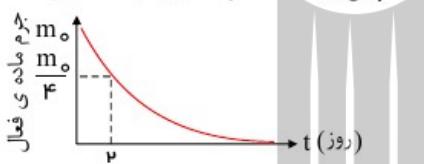
پاسخ:

$$m = \frac{m_0}{2^n} \rightarrow m_0 - 150 = \frac{m_0}{2^4} \Rightarrow \frac{15}{16}m_0 = 150 \Rightarrow m_0 = 160g$$

$$\Rightarrow n = \frac{160}{m_0} \Rightarrow 2^{n'} = 32 \Rightarrow n' = 5$$

مثال سوم:

شکل مقابل، نمودار جرم فعال باقی‌مانده‌ی یک ماده‌ی پرتوزا بر حسب زمان نشان می‌دهد. پس از گذشت چند روز از لحظه‌ی

۹۳,۷۵ t = ۲ درصد از این ماده‌ی پرتوزا واپاشیده می‌شود؟

۳ (۱)

۲ (۲)

۱ (۴)

۸ (۳)

پاسخ:

گزینه ۳

$$m = \frac{m_0}{2^n} = \frac{m_0}{4} = \frac{m_0}{2^2} \Rightarrow \frac{t}{T_1} = 2 \Rightarrow T_1 = \frac{t}{2}$$

$$m = m_0 - m'_0 = m_0 - 0,9375m_0 = 0,0625m_0$$

$$0,0625m_0 = \frac{m_0}{2^n} \Rightarrow 2^n = \frac{1}{0,0625} \Rightarrow 2^n = 16 \Rightarrow \frac{t}{T_1} = 16 \Rightarrow \frac{t}{\frac{t}{2}} = 16 \Rightarrow 2 = 16$$

$$\frac{t}{2} = 4 \Rightarrow t = 8$$

مثال چهارم:

اگر تعداد هسته‌های رادیواکتیو اولیه N_0 و تعداد هسته‌های باقی‌مانده در (سال) $t = 100$ برابر باشد، تعداد هسته‌های واپاشیده در مدت (سال) $t = 50$ تا (سال) $t = 150$ کدام است؟

$\frac{N_0}{64}$ (۴)

$\frac{3N_0}{16}$ (۳)

$\frac{N_0}{8}$ (۲)

$\frac{15N_0}{64}$ (۱)

$$N = \frac{N_0}{2^n} \Rightarrow \frac{N_0}{16} = \frac{N_0}{2^n} \Rightarrow 16 = 2^n \Rightarrow n = 4, \quad n = \frac{t}{T} \Rightarrow 4 = \frac{100}{T} \Rightarrow T = 25 \text{ year}$$

پاسخ:

اکنون به محاسبه تعداد هسته‌های موجود پس از گذشت ۲۵ سال و ۱۵۰ سال می‌پردازیم:

$$n_1 = \frac{t_1}{T} = \frac{50}{25} = 2, \quad N_1 = \frac{N_0}{2^2} \Rightarrow N_1 = \frac{N_0}{4}$$

$$n_2 = \frac{t_2}{T} = \frac{150}{25} = 6, \quad N_2 = \frac{N_0}{2^6} \Rightarrow N_2 = \frac{N_0}{64}$$

$$N_1 - N_2 = \frac{N_0}{4} - \frac{N_0}{64} \Rightarrow \Delta N = \frac{15N_0}{64}$$

-

بروزترین و ابرترین
سایت کنکوری کشور

WWW.KONKUR.INFO

